

La Universitat en temps de crisi

Nous graus al Saló de l'Ensenyament 12 ■ Una oportunitat per a la gent gran 16 ■ Les empreses també han de respectar els drets humans, diu Maria Prandi 19 ■ La risoteràpia per recuperar l'alegria 24 ■ Patatabrava, de treball universitari a feina amb sou 28 ■

EL CAMPUS de l'Autònoma

NÚM 48

MAIG 2009

La crisi truca a la porta i s'instal·la dins de casa

FE D'ERRADES

El poder, qüestió de gènere

En el número anterior, a la pàgina 4, sortia una fotografia de les dones de l'actual equip de govern de la UAB amb els noms mal situats (corresponen a la foto de portada, de dreta a esquerra). La relació correcta és:

- María José Recoder (Relacions Institucionals)
- Magda Solà (Economia)
- Ana Ripoll (Rectora)
- Mercedes Unzeta (Relacions Exteriors i Cooperació)
- Montserrat Farell (Estudis de Grau)
- Isabel Pont (Secretària General).

Entrevista a Vicenç Fisas

En el número anterior d'aquesta revista, el 47, a l'entrevista amb Vicenç Fisas, a la pàgina 21, a la pregunta sobre el concepte de promoció de la seguretat humana per part de la ONU respon: "Durant segles els governs han pensat que la seguretat estava relacionada amb l'acumulació d'enterraments...". Els follets de l'impremta ens van canviar "armaments" per "enterraments".

Els nord-americans han exportat la seva crisi financera, que s'ha transformat en econòmica, a tot el món globalitzat. Les seves conseqüències, en major o menor intensitat, afecten a tothom. A la Unió Europea se li fa front amb ordre dispers, amb dificultats i sense una política unitària. A l'Estat espanyol tothom pronostica que durarà més temps que en altres indrets. També ha arribat a les universitats, on adquireix diverses formes de manifestar-se. En el reportatge d'obertura d'aquesta revista s'exploren algunes de les maneres com la gent que

forma part de l'Autònoma busca solucions i sortides a la crisi. Des dels Menú anticrisi fins als transports o la compra de llibres, hi ha tot un canvi de costums

i hàbits de consum. Els sindicats defensen uns salaris i l'estabilitat d'uns llocs de treball que han costat molts anys de lluita i que ara veuen que poden ser qüestionats.

Des de la Universitat podem fer un exercici de reflexió sobre el model econòmic que ara ha fet fallida, sobre les seves conseqüències socials i polítiques, sobre les alternatives possibles, sobre el paper que juga i el que hauria de jugar l'Estat, sobre com construir una societat més justa i sense els enormes desequilibris actuals que converteixen en motiu d'escàndol els sous i primes que cobren uns pocs privilegiats mentre milions de persones perden la seva casa i/o fan tota mena d'equilibris per arribar a fi de mes. La Universitat, des de sempre, ha estat un fòrum d'idees i un centre de debat.

Des de la Universitat podem fer un exercici de reflexió sobre el model econòmic que ara ha fet fallida

■ <http://blogs.uab.cat/revistacampus>

DIRECTOR Antoni Reig. **SOTSDIRECTORA** (Producció i maquetació) Pepa Badell. **SOTSDIRECTORA** (Edició) Elvira Altés.

CONSELL EDITORIAL Marta Corcoy, Miquel Àngel Linares, Manuel López, Xavier Mas de Xaxàs, Antoni Merino, Fernando Sabés, Jaume Soriano, Toni Castel. **DISSENY** Pepa Badell. **SECRETARI DE REDACCIÓ** José Àngel García. **CAPS DE REDACCIÓ** Marcos Doespíritusanto, Deborah Castro. **FOTOGRAFIA** Sheila Juan. **MAQUETACIÓ i PRODUCCIÓ** Laura Bachs, Nacho Martínez, Ester Dachs, Anna Ortiz. **EDICIÓ** José Antonio Díaz Pavón, Margalida Amengual, Marina Domingo, Marina Mayer, Emma Zafón.

FOTO PORTADA Marc Miras.

ADREÇA Facultat de Ciències de la Comunicació, Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), Edifici I, Aula I2-117, 08193 Bellaterra (Barcelona).

TELÈFON 935813288. **FAX** 935812005. **EDITA** Facultat de Ciències de la Comunicació, UAB. **PREIMPRESSIÓ i IMPRESSIÓ** Gratesa

EUNICE FONT

‘Tuppers’ i fotocòpies per combatre la crisi

La imatge d'uns estudiants que mengen entrepans o duen carmanyoles als restaurants és cada cop més habitual. Cues davant del microones, fotocopiar manuals i compartir cotxe són alternatives per a fer front a la crisi econòmica, un fenomen que ha afectat amb més duresa la restauració i els comerços de la plaça Cívica, però que ha suposat una oportunitat de negoci per a altres, com el SAF.

Un cartell del restaurant de la Facultat de Ciències anuncia el Menú anticrisi: 350 grams de menjar i un tros de pa per dos euros. El plat, que es va començar a vendre el passat febrer i suposa un 15% de les vendes diàries de menús al restaurant, és un intent per recuperar la clientela que abans consumia menús –un 20% menys que el curs passat–, i que ara ocupa les taules de la cafeteria amb carmanyoles i entrepans portats de casa.

Segons Francesc Grau Gimeno, encarregat de les cafeteries del grup Serhs, la situació del bar de Ciències és “bona”. A l'altre extrem hi ha la Facultat de Ciències Socials, que és el bar “que més ha patit la crisi econòmica, ja que no hi ha microones i els estudiants no poden escalfar la carmanyola i, per tant, tampoc demanen begudes”, afirma l'encarregat. Altres facultats, com la d'Educació, han hagut d'introduir els plats combinats a l'oferta

■ **Hi ha qui ha deixat d'anar en cotxe perquè la T-10 li sortia més a compte**

■ **Per viatjar, "cada cop més es demanen allotjaments a apartaments i apart-hotels"**

■ **Els restaurants creen menús anticrisi o fan plats combinats**

SHEILA JUAN

i ampliar l'horari del servei de cuina fins a les cinc de la tarda, tot per atraure l'atenció d'estudiants com la Rebeca Cuenca o la Berta Albero, de Filologia Francesa, que han decidit portar el menjar de casa per estalviar.

La T-10, al rescat

Les dues estudiants afirmen que, a més, han hagut de reduir la despesa en desplaçaments cap a la Facultat: "Abans anava en cotxe, però vaig descobrir que em surt més a compte comprar una T-10", comenta la Rebeca. Pels estudiants que es resisteixen

a abandonar el cotxe com a mitjà per moure's, l'opció de compartir automòbil és la preferida a l'hora d'estalviar. "Ara som tres al cotxe i ens partim el preu de la benzina", comenta l'estudiant d'Economia Cristian Soler, que com la Rebeca i la Berta, ha decidit "reduir els cafès" i dinar a casa. El company de carrera d'en Cristian, en Rafa García, afegeix que els diners que s'estalvia durant la setmana amb mesures com compartir el cotxe serveixen per poder sortir de festa durant els caps de setmana, tot i que quan surt consumeix menys.

Cada vegada són més habituals les cues per utilitzar els microones del restaurant de la plaça Cívica.

La Berta comenta que una de les coses que més greu li sap és que, per motius econòmics, ha hagut de renunciar a fer un curs de xinès que s'imparteix al Servei de Llengües Modernes (SIM).

Per evitar casos com el de la Berta Albero, la vicedirectora del SIM, Marta Estella, ha anunciat que s'intensificaran les campanyes per donar a conèixer les beques que es poden sol·licitar per estudiar idiomes, tot i que creu que l'impacte de la crisi no es podrà calcular fins al curs següent: "El nombre d'alumnes

SARA GIL

Tunísia, l'estrella

Tunísia continua sent la destinació preferida per al viatge de fi de carrera dels estudiants universitaris. Tot i així, molts destins que altres anys eren molt sol·licitats han baixat en número de reserves. És el cas dels països nòrdics, "on el cost de la vida és més car", explica Diego Bretón, encarregat de l'agència de viatges Tagus. Els estudiants i professors cada cop prefereixen més destinacions com Londres o Grècia, abans que Nova York i "les costes, tan estrangeres com nacionals", apunta Bretón.

d'anglès s'ha mantingut respecte l'any passat i ha augmentat el del nivell Superior de català, probablement perquè s'associen a millors oportunitats laborals".

Manuais compartits

Els efectes de la crisi també són difícils de quantificar a la xarxa de biblioteques de la UAB. La cap de suport als usuaris de la biblioteca de Ciències de la Comunicació, Carme Besson, comenta que, de moment, no han suspès cap projecte per falta de pressupost, ja que han rebut la mateixa dotació per a fons biblio-

L'agència de viatges Tagus, a la plaça Cívica, ofereix preus a l'abast dels estudiants.

gràfics de la Generalitat que en cursos anteriors, però desconeix si l'any que ve en rebran.

Besson reconeix que sí que es tendeix a amortitzar més el material de la biblioteca i a posar límits en l'adquisició de nous equipaments ja que, per exemple, a l'inici de curs només es van comprar dos ordinadors portàtils nous, dos o tres aparells menys que cursos passats. "Amb la crisi, hem pres més consciència del que és prioritari i del que és accessori", comenta.

La cap d'atenció als usuaris insisteix en que és molt difícil

■ **“Els estudiants abans compraven diversos manuals; ara, cadascun compra un llibre i el comparteix”**

■ **Creix la demanda de cursos de nivell D de català per aconseguir més oportunitats laborals**

■ **Els clients es miren molt més una peça de roba abans de comprar-la**

MARCELO VIDAL

SHEILA JUAN

MARC MIRAS

relacionar un possible augment de préstecs de llibres i de consultes via internet amb la crisi econòmica, però pel cap de planta d'Abacus, David Raluy, els estudiants prefereixen llogar un manual abans que comprar-lo: “Sovint sento estudiants que es miren un manual i llavors diuen al company, «ja m’ho fotocopiaré». La gent tira més de biblioteca”. Raluy comenta que des del febrer de l’any passat fins ara hi ha hagut una davallada important de les vendes: “Els estudiants compren de forma compartida, si abans cada un es comprava tres manuals, ara cada un se’n compra un i el comparteix amb algú altre”. Tot i que ja no tenen tantes comandes, no

han deixat de portar cap producte. A la secció de papereria s’ha produït una substitució dels productes de marca conegudes per d’altres que no ho són: les marques blanques.

La roba i les alarmes

El desastre econòmic ha arribat a la plaça Cívica, on la resta de comerços pateixen les conseqüències de la crisi. La botiga de roba Candem ha hagut de reduir la plantilla. Segons Sara Fargas, treballadora de la mateixa, fa tot just un any hi treballaven dues persones al matí i dues a la tarda; en canvi, ara només hi ha una persona per cada torn que, a més, treballa més hores.

Ofertes anticrisi, targetes de transport integrades i tupper són els nous protagonistes.

Una altra conseqüència de la crisi que comenta Fargas és l’increment de robatoris, especialment en roba de marca; és per aquest motiu que la botiga ha hagut d’instal·lar un doble sistema d’alarma en moltes peces de roba. A més, segons la dependenta: “Hi ha productes que ja no arriben tan sovint, com és el cas de les Converse, i altres marques que hem deixat de portar, com Miss Sixty, perquè ara la gent es mira més les coses abans de comprar-les”. La falta de consum ha fet que les rebaixes d’aquest any hagin estat més agressives: “Molts productes van començar amb una rebaixa del 50%, en lloc del 20% de sempre”.

SHEILA JUAN

■ **Estalvien durant la setmana per anar de festa, i quan surten gasten menys**

■ **“Ara som tres al cotxe i ens partim el preu de la benzina”**

■ **Una estudiant ha deixat de fer el curs d'introducció al xinès per motius econòmics”**

Viatges prop de casa

A l'agència de viatges Tagus també han patit un descens dels ingressos -al voltant d'un 20%-, a més, també han reduït personal: abans eren cinc i ara són tres, tenint en compte que han patit un canvi d'empresa.

Els canvis de destinacions i la reducció dels dies de vacances fora de casa són les principals repercussions del darrer any, segons ens explica Diego Bretón, encarregat de Tagus a la UAB: “Els viatges que abans podien ser de deu o vuit dies es queden en viatges d'una setmana justa; i els que eren de set dies han passat a ser de quatre”. A més, assegura que alguns dels que abans volaven al Carib, ara prefereixen

Compartir cotxe és també un recurs a l'alça.

quedar-se prop d'Europa. Bretón també afegeix: “En les sortides a ciutats europees es tendeix a veure el màxim de coses en el menor temps”. Una de les formes de reduir costos es traient nits d'hotel, dormint menys dies fora de casa. “Cada cop més es demanen allotjaments a apartaments i apartohotels”, explica Bretón en referències a que en aquests llocs els clients poden cuinar ells mateixos i no els cal menjar a restaurants. Els qui es decanten per l'opció de l'hotel, han baixat el número d'estrelles en la seva reserva.

Altres comerços com la botiga de lluminadures Tutti-Frutti i la Pelu de la Uni han disminuït els seus ingressos. Toni Sánchez,

encarregada de Tutti-Frutti comenta que, tot i que cada cop s'incorporen nous productes, els clients en compren menys quantitat. Per la seva banda, Sílvia Tortosa, encarregada de la peruqueria, explica que la gent triga més a tornar: “La gent que porta tints o que es talla molt sovint els cabells aguanta més sense passar per aquí”.

Noves vies de negoci

Al contrari que els altres serveis de la UAB, el Servei d'Activitat Física (SAF) no ha vist disminuir els seus ingressos per la crisi, ni tampoc una baixa de clients, sinó al contrari, ja que han augmentat ambdues coses. Així, la tendència a l'auge que

■
“El SAF sí que ha notat la crisi, però l’ha notada en sentit invers”

■
“Malgrat la crisi, la gent no ha retallat el pressupost per fer esport”

EUNICE FONT

s’ha pogut observar els darrers anys continua, tal i com comenta Andreu Benet, el director del SAF: “Nosaltres hem notat la crisi, però l’hem notada en sentit invers”. Al febrer de 2007 hi havia 6.295 usuaris matriculats, al 2008 hi havia 6.649 i aquest febrer ja arribaven als 7.237.

Els motius d’aquest augment són, segons Benet, la forta campanya promocional i el fet que el SAF té un preu més baix que la competència, ja que el 20% ho subvenciona la UAB. Molts

Els estudiants prefereixen fotocopiar els manuals abans que comprar-los.

clients prefereixen aquest servei que no pas possibles gimnasos del barri, tot i que estiguin més a prop de casa, perquè a vegades el preu és el doble. A més, segons el director del SAF, també prima la qualitat de vida: “La gent no està disposada a renunciar a cuidar-se una miqueta. Malgrat la crisi, la gent no ha retallat el seu pressupost per fer esport”. Un 30% dels usuaris són clients de la excomunitat universitària, és a dir, persones que havien estat professors, PAS o estudiants, i,

que un cop van deixar de ser-ho, no es van esborrar del SAF, per la qual cosa continuen amb la mateixa tarifa mensual: 24 euros. Pel que fa als ingressos totals de la institució, i segons les últimes dades disponibles, al 2007 van pujar un 9% i l’any passat, el 2008, van augmentar en un 13%; dades que confirmen que al SAF no ha arribat la crisi ■

**Alba Betrán
Marina Muñoz
Marta Roqueta**

No et quedis en blanc...

blanco
bianco
branco
walkoinen
vit
hvid
valge
baltis
baltas
bíly
biely
fehér

Utilitza les eines
i recursos de suport
lingüístic que t'ofereix
el **Servei de Llengües**

www.uab.cat/servei-llengues

■ **Maite Chordà**
Secció Sindical de CCOO a la UAB

La crisi pels treballadors

És difícil trobar algú que no tingui un conegut que s'hagi quedat a l'atur o que s'hagi quedat penjat perquè un crèdit que li havien promès al banc ara no li volen concedir. Els treballadors de la UAB tenim, evidentment, les nostres peculiaritats, encara que són menys de les que a vegades la gent es pensa.

En general, es considera que els treballadors públics tenim més estabilitat a la feina. Per alguns col·lectius és així, però la taxa de treballadors amb contracte temporal (tant PAS, com PDI) a la UAB supera de llarg el 20%. Tenim treballadors que han estat contractats mitjançant convenis d'investigació amb empreses i institucions alienes. Llavors, si aquestes redueixen la seva despesa en I+D els nostres treballadors poden veure perillar

el seu lloc de treball. En tenim d'altres cobrint tot tipus de substitucions, que si l'equip de Govern i la gerència decideixen reduir la despesa de personal, no continuaran treballant. Als moments de vaques grasses no es va voler reconèixer el caràcter estructural de molts d'aquests llocs de treball i ara hi haurà qui voldrà reduir costos atacant els més febles.

Aquesta crisi ha coincidit en el temps amb la implantació del denominat pla Bolonya. La decisió de la Generalitat de congelar la partida pressupostària destinada al personal de

les universitats públiques farà impossible tenir unes plantilles adequades (tant des del punt de vista de la seva mida, com de la qualificació professional) per canviar l'estructura i la metodologia docent de la Universitat. Si l'equip de Govern no està disposat a enfrontar-se amb la Generalitat, serem els sindicats qui haurem d'impedir que Bolonya es faci a costa de la sobreexplotació tant del PAS com del PDI.

Per acabar-ho d'adobar el president Montilla va amenaçar, el passat dia 11 de març, davant del Círculo Financiero,

amb congelar els salaris dels funcionaris de la Generalitat, entre tot un reguitzell de receptes neoliberalistes suposadament efectives per a acabar amb la crisi. Res millor que reproduir el final de la nota de premsa que CCOO va difondre per respondre a

I funcionari tipus és una dona auxiliar administrativa que amb dificultat arriba als mil euros mensuals

la *montillada*: "El personal funcionari és molt heterogeni tant en funcions com en salari. El funcionari tipus és una dona auxiliar administrativa que amb dificultat arriba als mil euros mensuals. Si el president de la Generalitat vol reduir despeses dels salaris que comenci per congelar el sou del personal de confiança i els alts càrrecs dels Departaments de la Generalitat". La nostra funcionària tipus potser cobra una mica més (i prou feina que ens ha costat als sindicats), però la resposta sembla ben bé aplicable a la UAB.

■ **Muriel Casals**
Comissionada de la rectora
per la Xarxa Vives d'Universitats

A propòsit del moment **econòmic**

Davant de la situació de crisi econòmica els qui treballem i estudiem a la UAB podem fer una sèrie de constatacions:

1. El canvi en la situació econòmica fa pensar. Pensar és, precisament, una activitat principal a la que els universitaris dediquem el nostre temps, per tant hem de veure la crisi com un estímul intel·lectual.

2. Una primera reflexió ens porta a plantejar quins són els límits del model de creixement econòmic que ha funcionat els darrers anys; ens preguntem perquè l'economia no segueix el ritme de creixement trepidant que ha viscut els darrers anys.

3. En pensar sobre la continuïtat del creixement anirem més a fons i repensarem el sistema de funcionament de l'economia; ens interrogarem sobre el paper que hi juguen les dues lògiques que actuen com a organitzadores dels fenòmens econòmics: el mercat i l'autoritat política.

4. Observarem que no tots els grups socials es veuen igualment afectats per la crisi; això ens conduirà a recordar que el procés de distribució de la renda és tan important com el de la producció de riquesa.

5. Veurem que els qui treballem i estudiem a la UAB som uns privilegiats: treball estable i en molt bones condicions; els estudiants han triat de ser-ho, i tindran una bona feina en el futur.

6. TOTS els qui som a la UAB rebem diners que vénen del Pressupost Públic. Els sous dels professors i del PAS provenen dels impostos; com també les beques (caldría que fossin més!); tots els estudiants reben un subsidi en la mesura que el preu de la matrícula cobreix una part ínfima del cost dels seus estudis.

7. Conscients del nostre privilegi no podem oblidar el deure que tenim: fer seriosament la nostra feina. Hem de voler que sigui útil a la societat que ens paga i hem de voler escoltar quines són les seves necessitats.

La Universitat pertany a tothom, no només als que tenim la sort de ser-hi a dins.

8. Aquesta constatació no ens ha de fer oblidar el deure de reivindicar per la Universitat; el dret a fer coses que no són directament útils. La UAB no seria

una Universitat sense recerca bàsica, estudi de llengües clàssiques o matemàtica pura.

9. Poca broma; més que mai, davant la crisi ens correspon sentir agraïment i complir els nostres deures. Potser del nostre treball en sortiran algunes idees per una societat més justa, on cobrar sous exagerats faci vergonya; una societat on es valori la cultura i on no es toleri la injustícia.

10. Hem de voler posar el nostre granet de sorra per caminar cap a una societat que valori el coneixement; que és molt més que la suma de coneixements.

potser del nostre treball en sortiran algunes idees per una societat més justa i on es valori la cultura

■ NOTÍCIES

■ XII Seminari sobre Dret i Llengua, a Dret

Del 2 de març a l'1 d'abril, la Facultat de Dret i el Servei de Llengües de la UAB van organitzar conjuntament el XII Seminari sobre Dret i Llengua, amb l'objectiu de formar els alumnes en el desenvolupament de competències lingüístiques i comunicatives, aplicables en un entorn acadèmic i professional. **E.D.**

■ Fira Industrial Maquitect 2009

El Parc de Recerca UAB ha participat en la Fira Industrial Maquitect 2009 que es va celebrar a Barcelona del 10 al 14 de març.

El Centre de Visió per Computador i l'empresa *spin-off* Inspecta també hi han col·laborat i hi han exposat la seva oferta per a empreses i emprenedors del sector metal·lúrgic. **B.F.**

■ III Congrés d'Emergències Mèdiques

El 26, 27 i 28 de març va tenir lloc el III Congrés d'Emergències Mèdiques a la Facultat de Medicina de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau. Les xerrades intentaren donar les eines per resoldre situacions límit i amb més risc per a la vida dels pacients. Els estudiants podien obtenir crèdits de lliure elecció. Els tallers estaven organitzats per diversos professors docents, estudiants de medicina i especialistes en l'àmbit d'emergències mèdiques. **J.D.**

EUNICE FONT

■ La UAB presenta 50 nous graus al Saló de l'Ensenyament

La Universitat Autònoma ha augmentat la seva oferta docent amb 50 nous graus que es començaran a impartir el curs vinent. Així ho ha presentat la UAB a la vintena edició del Saló de l'Ensenyament de Barcelona. La majoria dels nous estudis de grau són una adaptació de titulacions de segon cicle i tots s'ajusten a l'Espai Europeu d'Educació Superior. **(Més informació: www.uab.cat/graus) E.D.**

■ La família al dret islàmic

El 20 de març diversos experts es van reunir a la Facultat de Dret per debatre sobre la integració del dret familiar islàmic en altres estats.

Entre els ponents hi havia Mohamed Chaib, primer diputat català d'origen marroquí i Rachida Ahfoud, presidenta del Tribunal de Primera Instància Civil de Casablanca, que van parlar sobre la reforma del Codi Familiar del Marroc com un avenç en la igualtat entre homes i dones. Chaib va destacar la necessitat de "reconèixer els drets i els deures de totes les persones que viuen a Catalunya", ja que, segons el diputat, "hi ha accions com obrir mesquites que no estan del tot reconegudes". **D.G. i H.L.**

MARCELO VIDAL

■ Xerrada de Carles Porta

El periodista Carles Porta, escriptor del llibre *Tor. 13 cases i 3 morts*, va explicar el passat 16 de març als alumnes de Periodisme les seves investigacions sobre aquest petit poble dels Pirineus i va exposar la seva voluntat per fer-ne un altre sobre el crim de Fago. En Carles Porta va ser de la primera tongada de periodistes de la UAB i va treballar a TV3. Un dels seus actuals projectes és el llargmetratge *Mecanoscrit del segon origen*, segons l'obra de Manuel Pedrolo, amb la seva productora, Antàrtida, i en Bigas Luna com a director. **M.M. i A.B.**

■ **El cinema, segons Pere Portabella**

Pere Portabella es va sumar el 17 de març a la llista de Doctors Honoris Causa de la UAB. El director i militant antifranquista va destacar que les seves produccions audiovisuals responen a la voluntat de combinar el coneixement i l'estètica com a una forma de realitzar un cinema compromès amb la situació política del moment. El director va reivindicar el seu estil, molt lligat al de cineastes com Luis Buñuel, com una via a seguir per als directors i artistes en el futur. El catedràtic Josep Maria Català, padri de Portabella per a l'acte, va qualificar l'obra cultural i l'activitat política del cineasta com un "exemple de les virtuts universitàries oblidades: l'ètica, l'estètica i el coneixement". **M.R.**

ANTONIO ZAMORA

■ **Conveni entre USP Hospitals i la UAB**

La UAB ha signat una aliança estratègica de cooperació en projectes de desenvolupament internacional en el camp de Ciències de la Salut amb l'USP Institut Universitari Dexeus. D'aquesta manera, s'ha ratificat i ampliat la seva qualitat d'Institut Universitari d'Investigació adscrit a la Universitat. **J.D.**

■ **L'ACUP respon a les protestes del 12 de març**

L'Associació Catalana d'Universitats Públiques edita un comunicat davant les manifestacions del 12 de març. Els rectors i rectores reiteren el seu "compromís amb una universitat pública de qualitat" i descriuen la universitat com "un lloc on hi caben totes les idees que s'expressen respectant els drets de tothom". **M.P.**

Homenatge a Verena Stolcke

Verena Stolcke, antropòloga feminista, va rebre reconeixement com a professora i investigadora a la UAB el passat 13 de març. Les seves alumnes van destacar els valors que Stolcke els

havia ensenyat. Com a resposta, l'ex-professora remarcava l'objectiu constant de la seva docència: "Formar les noves generacions en una visió no androcèntrica i crítica". **M.J.**

■ **30 anys de propaganda política a Espanya**

José Alfonso Arregui analitza els mitjans i els recursos emprats en propaganda política d'Espanya des de 1975 fins avui dia, com a propaganda promotora del canvi social. Aquesta investigació compta amb una mostra de 503 cartells electorals. **C.C.**

■ **L'IGOP, al campus nord**

La seu central de l'Institut de Govern i Polítiques Públiques (IGOP) s'ha traslladat al campus nord de Bellaterra. El centre està format per investigadors que provenen de les diverses àrees de les ciències socials i té per objectiu desenvolupar projectes de recerca bàsica i aplicada. **M.J.**

Agenda d'activitats

El **Club Universitari** de la UAB ha organitzat un conjunt d'activitats dirigides als socis de l'Associació d'Amics de la UAB, a tota la comunitat universitària i a qualsevol persona que pugui

estar-hi interessada. Aquest mes d'abril s'han programat un curs d'escriptura i un cicle de conferències sobre Medi Ambient. Properament s'oferiran tallers de lectura i altres cursos. Les activitats

tindran lloc a la Torre Vila-Puig, al Campus de la UAB, prop de l'estació de Bellaterra dels FGC •

CONFERÈNCIES COL·LOQUI

>> Cicle sobre **Medi Ambient**

Coordinació: professor Claudi Cuchillo

Dimarts 28 d'abril – dimarts 26 de maig

28 abril

> **Gestió de l'aigua**

David Saurí

Facultat de Geografia
UAB

5 maig

> **Biodiversitat, una perspectiva socioambiental**

Martí Boada

Institut de Ciència i Tecnologia Ambientals (ICTA)
Departament de Geografia, UAB

19 maig

> **Societat i medi ambient**

Louis Lemkow

Institut de Ciència i Tecnologia Ambientals, UAB

12 maig

> **Què fem amb els residus?**

Xavier Gabarrell

Departament d'Enginyeria Química
UAB

26 maig

> **Incendis i canvi climàtic**

Jaume Terradas

Unitat d'Ecologia, CREAM
UAB

Club universitari
Torre Vila-Puig
Campus de la UAB

Entrada gratuïta limitada a l'aforament de la sala
Horari: 14.30 - 16.00 h
Cal fer reserva prèvia: amics@uab.cat / 93 581 14 90
Més informació: www.amicsuab.es

AULA DE LLETRES

>> Curs d'escriptura

Dimecres 22 d'abril – dimecres 17 de juny

L'Associació d'Amics de la UAB i l'Aula de Lletres-Escola de les Arts Escrites ofereixen un curs intensiu d'aproximació i de templeig a l'escriptura literària des del vessant professional. S'entén per professional, dotar l'escriptura dels continguts (idees i històries) i de les formes (tècniques i llenguatges) que permeten que un manuscrit arribi a ser publicat en els termes habituals del mercat editorial.

Objectius >

- Introduir el participant en l'univers de l'escriptor
- Possibilitar-li l'accés a les seves pròpies capacitats narratives
- Descobrir-li quins recursos i eines pot utilitzar

Horari >

14.30 h - 16.30 h (dimecres)

Temari >

- El gènere del conte curt
- Funcions i actituds de l'escriptor: escriure per a un mateix i escriure per a ser llegit.
- El conte, la novel·la i l'obra dramàtica
- Aspectes de l'ofici:
  - Argument i personatges
  - Contextos i escenaris
  - Ordre i organització
  - Narrar i descriure
  - Explicar i mostrar
  - escena, resum i diàlegs
- La llengua com a eina de llapis gruixut i com a estilet de precisió
- Món editorial (publicació, autopublicació, premis, etc.)

Preu >

80 euros (places limitades)

Metodologia >

El curs és pràctic, de manera que els participants assimilen els conceptes mitjançant l'escriptura d'un relat curt que elaboren pel seu compte i que s'analitza en comú en el grup.

Requeriments >

Es requereix una actitud oberta per comprendre que el desconeixement de les eines i paràmetres d'aquesta professió ens poden fer creure que no servim per a escriure.

El curs està impartit per en **Carlos Peramo**, escriptor en actiu, amb obra publicada i premiada, i avalada per la qualitat i l'experiència de 16 anys de l'Aula de Lletres.

Inscripcions >

amics@uab.cat / 93 581 14 90

MARCELO VIDAL

A l'abast de **tothom**

'Universitat a l'Abast' naixia ara fa vuit anys com un programa d'estudis pioner a l'Estat espanyol. La finalitat era incentivar l'envelliment actiu i integrar a l'entorn universitari un col·lectiu poc habitual al campus, potenciant la relació entre generacions. Després d'un primer any amb dotze matriculats, el creixement ha estat progressiu i, actualment, uns 200 alumnes de més de 50 anys comparteixen aula amb la resta d'estudiants.

En un entorn juvenil on la mitjana d'edat ronda els vint anys, hi ha un grup de persones que trenquen estereotips i s'atreveixen a compartir experiències amb una generació molt diferent de la seva. Alguns havien estudiat una carrera universitària fa anys i ara volen actualitzar la seva formació i adquirir nous coneixements; d'altres no van poder anar a la universitat durant la seva joventut i ara es treuen una espineta que duïen dins; o bé n'hi ha que aprofiten la prejubilació per seguir actius estudiant.

Tots ells estudien a través del programa *Universitat a l'Abast* de la UAB, que des de l'any 2000 ofereix un ventall d'assignatures adreçades a persones majors de 50 anys.

Entre les diferents facultats del campus de Bellaterra, hi ha 35 titulacions que oferten assignatures per aquest grup d'estudiants, que poden escollir les que vulguin sense l'obligació de seguir cap itinerari. Tot i que n'hi ha prop de 400, les més sol·licitades pertanyen a l'àmbit de les Humanitats, on tenen molt èxit les assignatures d'Història o Filologia.

Compartir estudis amb la filla

Precisament a la Facultat de Filosofia i Lletres hi trobem el cas singular de la Maria Sánchez, que ha estudiat llengua italiana compartint classe amb la seva filla, Bea Santa. La Maria havia estat mestra d'educació

MARCELO VIDAL

■ **Els estudiants de 'l'Abast' són lliures de fer els treballs i de presentar-se als exàmens**

■ **"Sempre he tingut moltes inquietuds i ara gaudeixo molt venint a la Universitat"**

■ **La mitjana d'edat és de 62 anys, tot i que l'alumna més gran en té 82**

Un perfil singular

La mitjana d'edat dels matriculats és de 62 anys, tot i que l'alumna més gran de tots els temps en té 82. Segons el coordinador del programa, Sergi Arenas, s'hi acostumen a trobar persones d'entre 55 i 60 anys que acaben de deixar la vida laboral, o alumnes d'entre 70 i 75 anys que s'animen a estudiar sense que l'edat els suposi cap entrebanc. Dels universitaris a 'l'Abast', homes i dones es reparteixen respectivament la meitat de les matrícules.

primària i, un cop jubilada, s'ha animat a començar una nova llengua. "Sempre he tingut moltes inquietuds i ara gaudeixo molt venint a la Universitat, és un privilegi", comenta Maria Sánchez i matisa que el seu objectiu és aprendre, més que no pas ser avaluada: "No em sento preparada per afrontar-me a una avaluació, em fa vergonya no aprovar". I és que els estudiants de la *Universitat a l'Abast* són lliures tant de decidir fer els treballs com de presentar-se als exàmens, però en tot cas sempre reben un certificat que acredita que han fet l'assignatura.

Qui sí que acostuma a seguir les avaluacions és Pepita Fernández, que amb 65 anys i després d'haver-se dedicat professional-

A la pàgina esquerra l'alumne d'història Pepita Fernández, a la dreta Maria Sánchez que comparteix aules amb la seva filla.

ment al sector de l'economia, en fa cinc que estudia a l'Autònoma, on ha optat per fer un canvi de rumb: deixar de banda els números per estudiar Història. Entusiasmada amb aquesta matèria, Fernández viu amb il·lusió poder seguir aprenent i conviure amb un entorn juvenil. Tant és així, que amb l'assignatura *Revolució Francesa* va anar-se'n de viatge amb els companys de classe, una experiència que segons explica: "Va estar molt bé perquè vam conviure junts visitant tot allò que ens havien explicat. Vam aprendre molt".

Conviure amb gent jove

El dia a dia amb la gent jove també és una cosa que valora molt Carme Carnicer, de 69

■
Hi ha assignatures que tenen tant d'èxit que la professora admet més estudiants

■
“No es pot comparar l'explicació de classe amb la que pots trobar als llibres”

■
“Conviure amb joves no té preu, i amb la Universitat t'obligues a sortir, tenir activitat mental i física”

MARC MIRAS

anys i psicòloga durant la seva vida professional, matriculada a la Universitat a l'Abast des del primer any. “Conviure amb la gent jove no té preu, i amb la Universitat t'obligues a sortir, tenir activitat mental i física”, comenta. Carnicer, que es considera una “privilegiada” valora molt els coneixements que li han aportat els professors de la Universitat Autònoma de Barcelona. “No es pot comparar l'explicació de classe amb la que pots trobar als llibres”, diu. Ella es matricula només en una o dues assignatures a l'any, ja que prefereix fer-ne poques per

Una de les motivacions per estudiar és fer-ho en aquest ambient juvenil.

poder-hi aprofundir, com la majoria dels seus companys.

Recomanar assignatures

Les relacions dels i les estudiants d'Universitat a l'Abast són tant riques amb el jovent com amb els altres companys del programa, i és que el contacte entre col·legues permet recomanar les assignatures i els professors.

Els alumnes acostumen a consultar-se entre ells per intentar coincidir a l'aula, on es limita a cinc el total de matriculats del programa. Amb tot, hi ha assignatures com Història Contemporània del segle XX, que té tant

d'èxit que la professora admet més estudiants. Paral·lelament, els estudiants de l'Abast també es reuneixen a través de Plus Actiu, una associació creada per organitzar activitats fora de les classes per seguir aprenent i divertir-se fent sortides.

L'èxit assolit ha fet que l'oferta inicial s'ampliés any rere any fins arribar a les prop de 400 assignatures actuals. Les xifres parlen per si soles: aquest nou perfil d'alumnat cada vegada està més integrat a la Universitat ■

**Mireia Arnau
Gemma Sànchez**

“Les empreses han d’assumir responsabilitats a la societat”

■ **Maria Prandi Chevalie**
Professora de l’Escola de Cultura de la PAU de la UAB i d’ESADE

NOURA AHARCHI

Llicenciada en Ciències Polítiques a l’Autònoma el 1992, Maria Prandi, tenia un gran interès en les Relacions Internacionals i específicament en l’àmbit dels Drets Humans (DDHH). Després de fer el Màster en Relacions Internacionals per la UAB, va participar en la Comissió i Subcomissió de DDHH de Nations Unides, màxims òrgans de debat i incidència política sobre aquest tema al món.

El 2006 va publicar la primera Guia pràctica de drets humans per a empreses.

Què és i d’on va sorgir la idea?

La idea la vaig propiciar junt amb un equip de l’ESADE, amb l’objectiu de fer una publicació amb exemples i casos sobre DDHH que afecten les empreses de manera quotidiana i que els fa qüestionar-se com realitzen les seves activitats: compres, a quins països, en quines condicions, etc. Ara sortirà el segon llibre sobre les empreses i els seus objectius de desenvolupament del mil·lenni, una mica per afirmar com les empreses poden col·laborar o participar en la lluita contra la

Maria Prandi creu que les polítiques públiques han d’incentivar les empreses que compren productes amb criteris de responsabilitat social.

pobresa. L’objectiu final de tot aquest treball és el de fer una trilogia sobre els tres pilars de Nations Unides: els DDHH, el Desenvolupament i la Pau.

Com actuen les administracions públiques i els agents polítics vers el postulat empresarial i la seva activitat?

L’acció d’ambdues és molt important perquè cal desenvolupar polítiques públiques que tinguin en compte com incentivar les empreses quan compren productes a fora, cal que ho facin amb criteris de responsabilitat social i valorar fins a quin punt es pot sancionar les empreses que realment vulnerin els drets socials.

■
“A les entitats normalment no hi ha gent formada en drets humans”

■
“Les empreses han viscut des de fa deu anys escàndols en temes de treball infantil al sud-est asiàtic”

■
“Hi ha petites coses interessants que marquen la via cap a on es pot anar”

Com han actuat i incidit els polítics vers aquesta responsabilitat social empresarial?

Hi ha hagut un gran boom des de fa uns vuit anys, sobretot al nostre país. Les empreses han començat a parlar d'aquest tema, comencen a fer informes de sostenibilitat.

Les normes Global Report Initiative (GRI) són una guia de com les empreses han d'informar la societat en el seu conjunt. S'ha avançat molt però queda molt per fer. Aquests informes elaborats per les empreses ens mostren que en molts casos són una mica més transparents, però no vol dir que siguin molt més responsables, perquè aquests informes els fan

les mateixes empreses o els fan consultores contractades, per tant, no són informes independents i imparcials.

Empresa i drets humans són conceptes que mai s'havien vinculat com a tals, quina és la relació actual entre els dos?

Fins ara, efectivament, quan es parlava de drets humans es parlava dels Estats i de les obligacions que tenen de respectar-los. Què succeeix quan ens adonem que les empreses són actors polítics, econòmics, socials amb un gran poder de transformar la societat a causa de la globalització? Les situa en uns llimbs jurídics que són molt difícils de gestionar i

Maria Prandi treballa pels drets humans en l'àmbit empresarial “S'ha avançat molt, però encara queda molt per fer”.

aleshores veiem que tot aquest paquet de convencions i pactes de drets humans s'haurien d'aplicar també a les empreses perquè són actors socials que han de ser responsables en la seva àrea d'influència. Evidentment, les empreses no són responsables de tot. Els impactes de les empreses en el món, des dels seus treballadors fins als impactes d'activitat ens porten a plantejar-nos també quin paper estan tenint en el desenvolupament sostenible del planeta. Ara hi ha un nou actor que irromp, que és molt poderós. Els ens econòmics determinen la nostra vida: si tenim vacances, el nostre poder adquisitiu, el nostre horari, si podem tenir fills o no,

Maria Prandi: consciència i ètica en els negocis

És responsable del programa 'Empresa i Drets Humans' de l'Escola de Cultura de la PAU de la UAB. Treballa com a professora associada del Màster MBA sobre Drets Humans i empresa a l'hora que desenvolupa tasques d'investigació per a l'Institut d'Innovació Social de l'ESADE. D'entre les seves publicacions destaca la coautoría del llibre 'Guia práctica de derechos humanos para empresas', publicat el 2006. I ja està preparant la següent: '¿Pueden las empresas contribuir a los Objetivos de Desarrollo del Milenio?', que signa amb Josep Maria Lozano. Es declara contrària a què el sector privat s'apropriï de l'àmbit públic però, arran de la influència creixent de les empreses en l'àmbit públic i privat, proposa unes directrius per incentivar els criteris de responsabilitat social.

perquè això ens crearà problemes a l'empresa.

Aquests *lobbies* amb tant de poder a nivell mundial han d'assumir les responsabilitats sobre els drets humans.

Com es construeix en les empreses aquest canvi de paradigma?

Les empreses han viscut des de fa deu anys escàndols en temes de treball infantil al sud-est asiàtic (NIKE, Reebok), i arran d'això es van encendre unes petites alarmes de problemes de reputació i una repercussió negativa en la cotització en borsa, per exemple. Per tant és un tema que hem d'incorporar a la nostra gestió, als directius els

sembla molt llunyà de la seva gestió diària i ha estat un canvi difícil. En primer lloc, perquè no saben ni el que són els drets humans, relacionen els drets humans amb els drets laborals. Se'ls ha d'ensenyar que els drets humans no només són una qüestió de treballadors interns. Han de saber que el filferro que compren a la Xina està elaborat per persones que treballen més de catorze hores diàries, sense vacances, sense un sou mínim... La seva feina en aquest sentit es complica. Però al mateix temps es veu obligada per la seva reputació i repercussió mercantil a incorporar aquests temes.

La gent està més informada, és més exigent i exerceix una pressió major sobre les empreses per tal que aquestes assumeixin que han de canviar. Però, les empreses es creuen aquest canvi? O decideixen canviar la seva actitud en la societat només per una qüestió d'imatge, de pèrdua de diners?

No es pot dir que totes les empreses són irresponsables o que totes ho facin bé. Hi ha les que actuen per cosmètica, però fins i tot això se'ns planteja una sèrie de coses interessants que s'estan fent: hi ha empreses que estan condicionant que la seva cadena de producció a països del sud segueixi uns determinats criteris, d'altres fan auditories per sorpresa als seus proveïdors. Estan aprenent que s'han de trobar solucions per als casos concrets d'explotació i de treball infantil. Fins i tot n'hi ha d'altres que han forçat els seus proveïdors a acceptar sindicats a països on no hi havia sindicats lliures. Hi ha petites coses interessants que marquen la via cap a on es pot anar. Que no vol dir que la gran massa d'empreses estiguin amb tota la feina feta, sinó al contrari, que queda molt per fer.

Quins instruments s'han d'utilitzar per a què aquesta in-

■
“El meu objectiu és el de fer una trilogia sobre els tres pilars de Nacions Unides”

■
“Em sap greu que no hi hagi assignatures troncales de drets humans a cap carrera de la UAB”

corporació dels drets humans sigui efectiva?

El que s'han de plantejar les empreses és quin tipus de negoci poden ser. Hi ha empreses que no actuen de la mateixa manera en el seu país d'origen que en d'altres països on tenen filials. Això planteja alguns dilemes: les empreses han de ser les mateixes aquí i a un altre país com pot ser a l'Equador, on les lleis mediambientals són diferents?

Aquests canvis que presenta són com la utopia de l'empresa ideal versus la realitat de les empreses i el seu impacte social?

No és que digui que les empreses ho estiguin fent tot bé, és evident que hi ha coses molt greus, que les empreses no estan gestionant molt bé, com

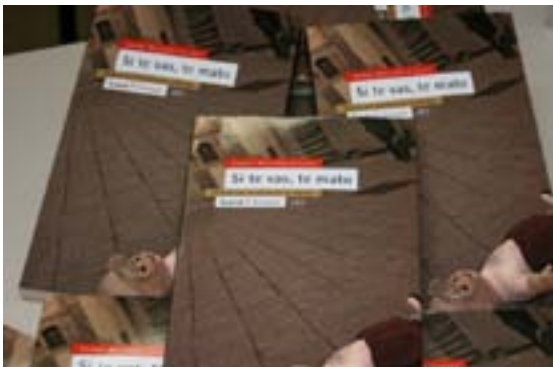
Maria Prandi afirma diverses vegades que “les empreses no són les úniques responsables”.

els problemes de les poblacions indígenes o com la igualtat de gènere, així ho confirmen els informes de la Unió Europea. Però crec que estem avançant cap a una direcció. Les empreses no són les úniques responsables de tot. Els governs no s'estan posant les piles en aquesta matèria tant als països del nord com en els del sud, ja que les administracions treballen defensant uns determinats interessos econòmics per davant dels interessos dels ciutadans. Després els organismes internacionals s'estan finançant amb crèdits de diferents projectes sense tenir en compte els impactes socials, mediambientals, etc. Els consumidors també fomentem pràctiques perjudicials perquè abusem de les compres sense coherència.

Quina és la seva opinió sobre la formació i el coneixement que es dona als estudiants sobre els drets humans a la Universitat?

El que em sap greu és que no hi hagi assignatures troncales de drets humans a cap carrera, ni s'ofereixin com a assignatures optatives o de lliure elecció. En algunes carreres possiblement es toquen per sobre. I no són matèries cabdals. És molt important ensenyar el significat dels valors dels drets humans i el que representen a qualsevol nivell de la societat. Hi hauria d'haver una formació mínima perquè és un tema de debat actual i si volem que la gent de la UAB tingui una formació integral i innovadora, s'ha d'anar cap aquí ■

Noura Aharchi Amghar

■
“La violència de gènere va en contra de la llibertat de les dones”

Un crit contra la violència

En escassos deu anys la violència de gènere ha passat del silenci al reconeixement i condemna per part de la societat i la justícia, una evolució que reflecteix el llibre *Si te vas, te mato. Mujeres que murieron por su libertad*.

L'11 de març, la professora de la Facultat de Ciències de la Comunicació Joana Gallego va presentar aquest llibre basat en dinou casos de violència de gènere. A l'acte van assistir experts com l'advocada Maria José Varela i Beatriu Masià, una de les membres de l'associació Tamaia que van fer un repàs per l'evolució del tractament mediàtic i legal de la violència de gènere. “Durant anys, als mitjans de comunicació, l'as-

sassinat d'una dona a mans de la seva parella era recollit com un succés descontextualitzat. Ara, la societat i els mitjans estan més sensibilitzats, però encara es tendeix molt a fer espectacle, sobretot des de la televisió”, explica Gallego, coordinadora del llibre. Desgraciadament, no tan sols els mitjans de comunicació obviaven aquesta violència, tampoc hi havia cap llei que la castigues.

Un treball de l'alumnat de Periodisme especialitzat

El llibre és fruit del treball dels alumnes de l'assignatura de Periodisme especialitzat en Societat, conduïda per la professora Gallego, que van investigar diversos

A l'esquerra, Joana Gallego i Maria José Varela en un moment de la presentació. A sota, diversos exemplars del llibre Si te vas, te mato. A la dreta, Joana Gallego.

casos de dones assassinades per les seves parelles, a partir de petits breus de premsa.

Els relats mostren que darrere dels crims hi ha dones que han pagat el desig de ser lliures amb la seva vida, perquè “la violència de gènere va en contra de la llibertat de les dones”, assevera la coordinadora. Visibilitzar i prendre consciència d'un fenomen tan dramàtic, però a l'hora tan present en la realitat quotidiana, és el crit que llença la publicació *Si te vas, te mato*, els beneficis de la qual aniran a l'Associació de Dones contra la Violència Familiar Tamaia ■

**Davínia Garcia
Helena Ledesma**

Atreveix-te a riure!

Riure en companyia, riure's dels altres i també d'un mateix són algunes de les accions més sanes que existeixen i que cada vegada les persones practiquen menys. Però, sovint, ser adults amb tot el què comporta, fa oblidar que l'alegria és una gran qualitat que tots portem dins i que hem d'aprendre a desenvolupar. La risoteràpia és una de les vies per recuperar aquesta alegria i convertir-la en una filosofia de vida. Per això el SAF n'organitza una sessió cada mes, per a què els estudiants de la UAB i moltes altres persones recordin que els somriures són gratuïts i ajuden a veure la vida d'un altre color.

Les sessions de risoteràpia del SAF de l'Autònoma acullen més noies ja que els nois no s'atreveixen tant per vergonya.

Om cada inici de mes, hi ha sessió de risoteràpia a les instal·lacions del Servei d'Activitats Físiques (SAF) de la UAB. Aquesta és una pràctica que el SAF duu a terme perquè tothom qui vulgui s'oblidi per un parell d'hores dels problemes i faci del riure la seva millor medecina. Maria Jesús Lorenzo, psicòloga i monitora encarregada de conduir la sessió, ho té tot a punt mitja hora abans de començar, i a les deu del matí entren les primeres assistents a la classe. Són totes noies i Maria Jesús Lorenzo no se sorprèn. Afirmar que en general la majoria d'assistents acostumen a ser noies: "Els nois, o bé pel sentit del ridícul o bé per

vergonya, no s'atreveixen tant, això és per a gent molt valenta, que vol prendre el risc, agafar força". Però en aquesta sessió hi ha més d'un valent i, finalment, omplen l'aula unes disset persones. A punt per començar a riure, els i les assistents es col·loquen en cercle. El primer pas és llegir unes frases que hi ha al centre de la rotllana i que expliquen la importància i els beneficis de somriure tots els dies.

Tornar a ser petit

Malgrat que hi ha persones que són habituals en aquestes sessions, aquesta vegada la majoria d'assistents hi participen per primera vegada. És per això que l'objectiu principal de qualsevol sessió de riure és trencar el gel mitjançant uns exercicis de desinhibició que, a l'última sessió, han consistit en tapar els ulls als participants i demanar que es toquin els uns als altres. Segons Maria Jesús Lorenzo, això ajuda a deixar-se portar i a obrir el cor, a oblidar-se del sentit del ridícul que apareix quan les persones es van fent grans. I és que, segons Lorenzo, recuperar l'esperit de l'infant és un dels objectius principals de la risoteràpia: "A mida que ens fem adults perdem la innocència, aquesta qualitat de ser espontanis i alegres. És una qualitat que tots tenim quan naixem i això ho hem perdut al fer-nos grans. Ens hem de reconciliar amb el nen petit que portem dins".

Una alternativa

Per retrobar-se amb aquests infants, els participants passen l'estona fent-se ganyotes els uns als altres, saludant-se amb els peus, ballant sense control o deixant que el riure es contagiï mentre, estirats al terra, fan sonar diferents instruments i creen les seves pròpies melodies, perquè la risoteràpia és sinònim de treure l'estrès, les tensions, les màscares. És una alternativa

a moltes altres teràpies o tècniques de relaxació. Àngel Cruz, estudiant de Filologia Anglesa de la UAB i participant de la sessió, assegurava que les hores de riure al SAF l'havien alleugerit: "Tinc la sensació de sortir del massatgista o d'una banyera d'hidromassatge".

Estrès a la Universitat?

La risoteràpia és una alternativa que escullen persones de tot tipus. A la sessió hi assisteixen pares i mares que viuen molt lligats a la rutina i no tenen temps per a ells, però també estudiants universitaris pels qui l'estrès és una constant. Davant de la gran quantitat de treballs,

Tapar-se els ulls és una bona manera de desinhibir-se.

■
“Ens hem reconciliar amb el nen petit que portem dins”

■
Els participants passen l'estona fent-se ganyotes i ballant sense control

■
És una activitat que és a l'abast de tothom i que la trobarem un cop al mes

exàmens i exercicis pràctics als quals s'exposen dia rere dia, molts universitaris opten per provar la risoteràpia. I el resultat els agrada. És el cas de Sònia Navarro, estudiant de Publicitat i Relacions Públiques de la UAB: "És la primera vegada que hi participo i no sabia a què venia però amb l'estrès dels treballs he pensat que segur que m'aniria bé i la veritat és que en marxo molt contenta". És una energia que és a l'abast de tothom i que la trobarem un cop al mes a les sessions de risoteràpia al Servei d'Activitat Física. ■

**Aida Clemente
Berta Francàs**

Clica i informa't

La Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) sempre s'ha caracteritzat per ser un centre docent modern, obert i capdavanter en l'ús de les noves tecnologies. El web institucional ofereix múltiples utilitats i vehicula tota la comunitat universitària en un espai virtual on es disposa d'aplicacions de tot tipus, tant per donar a conèixer els entramats de la Universitat com per a facilitar els afers acadèmics.

<http://www.uab.cat>

web dels vídeos de la UAB

Més enllà de l'arxiconegut i utilitzat Servei d'Intranet (SIA), col·lapsat en èpoques d'exàmens i matrícules, i l'espai acadèmic personal del Campus Virtual, cada membre de la comunitat hauria d'exprèmer al màxim el conjunt de blocs, espais de vídeo, wikis i d'altres serveis que ens ofereix la UAB. La docència, la recerca i el lleure de la Universitat Autònoma de Barcelona a l'abast d'un clic.

L'àrea multimèdia de la pàgina institucional de la UAB ofereix tres seccions dedicades a un servei de visualització de vídeos, tots ells relacionats d'una manera o altra amb la Universitat. L'opció *Els vídeos de la UAB* recull tot aquell material de tipus divulgatiu dividit en àrees de coneixement, de caire

més institucional i acadèmic. Entrevistes a experts, la lliçó magistral de Miquel Martí i Pol (gener, 1999) o la conferència a càrrec de Pepe Rubianes entorn a la seva obra *Lorca eran todos* dins el programa *Tertúlies al Campus*, s'hi recullen i es poden veure gràcies a un reproductor ja incorporat. A més a més, es pot accedir als vídeos de promoció de l'Autònoma i a les campanyes realitzades anys enrere per estudiants de Publicitat i Relacions Públiques.

Un canal al Youtube

La UABtube emula el famós web de vídeos Youtube, encara que amb una menor selecció de material i diferent funcionament. A diferència dels *Vídeos de la UAB*, aquest altre centra l'atenció

Alguns dels webs més importants de la UAB. A dalt: El web principal de l'Autònoma, que conté també un web corporatiu específic sobre l'EEES. A baix: El dels "vídeos de la UAB".

en vídeos sobre la docència i la vida acadèmica, fins i tot hi ha un apartat d'ajuda a l'alumnat, curtsmetratges i d'altres obres creades pels estudiants.

Dins el canal propi de la UAB a Youtube podem trobar quasi el mateix material que en els altres dos serveis, però aquí la interacció entre usuaris és més evident, ja que poden compartir vídeos, comentar-los i fent-se amic del canal UAB us podeu assabentar de quan hi ha novetats de forma instantània.

'Wikis', nova forma d'aprenentatge

El *wiki* ha arribat a la UAB i bona part de la comunitat universitària (departaments, alumnes, docents...) ja en fan ús. *Wikis de la UAB* és una plataforma infor-

<http://www.uab.cat/uabtube/>

<http://www.blocdeblocs.net/tag/uab/>

<http://blogs.uab.cat/revistacampus/>

<http://blogs.uab.cat/adipr/>

màtica restringida a l'ús acadèmic que proporciona un entorn virtual de col·laboració i dona suport a les activitats dels usuaris autònoms. L'objectiu principal és difondre el coneixement en línia de qualsevol matèria, carrera o assignatura tot sempre dins el marc de la Universitat.

Existeixen wikis de tot tipus: el wiki d'*Història del Periodisme*, *Grup d'Estudis en Psicologia de l'Esport*, *Astrofísica i Cosmologia* o el wiki d'ajuda pel Campus Virtual. Aquestes noves aplicacions són un espai de treball i un canal de transmissió restringit als usuaris i per poder accedir-hi es necessita una clau.

Per a qui li agradi explicar vivències, inquietuds o coneixements trobarà recursos a la pàgina *Blocs de la UAB*, que

poden trobar a l'Intranet del web oficial.

La Blocosfera

Els blocs són pàgines web en xarxa que depenen d'una altra pàgina principal, des de la qual es poden administrar. Serveixen per a escriure entrades sobre qualsevol tema, i també s'hi poden afegir fotografies i d'altres complements que, tot plegat, ajuden a fer un espai que s'identifica amb l'usuari que l'ha creat. L'opció de l'Intranet permet fer un bloc propi i consultar els d'altres companys i companyes del campus.

Hi ha molts tipus de diaris electrònics que es poden consultar en aquesta pàgina: des d'espais dedicats a matèries de ciències i tecnologies (*bloc de*

A dalt (d'esquerra a dreta) la web "UABtube" i el "Bloc de blocs".

A baix (d'esquerra a dreta) el bloc de la revista El Campus i el bloc de "l'Àrea de Dret Internacional Privat".

biociències, d'enginyeria...) fins a d'altres dedicats a la carrera de Dret (*Àmbit de Dret Internacional Privat*) o alguns com *Fuentes de la Memoria*.

Bloc de blocs

I com que escriure és un plaer tant per a qui escriu com per a qui llegeix, a l'apartat del web oficial de la UAB, a l'ETC, també es pot trobar un raconet dedicat a la ciència del bloc; el títol és *Bloc de blocs*. Les dues propostes que el web de la UAB ensenya perquè en puguem gaudir, són només una de les moltes activitats que el servei virtual de la Facultat ofereix per a ocupar el temps lliure ■

**Isabel Gómez
Zina Ghribi**

ARXIU PATATABRAVA

De treball acadèmic a feina amb sou: **patatabrava.com**

Patatabrava.com va néixer a la Facultat de Ciències de la Comunicació de l'Autònoma, de les ments de tres joves estudiants de Periodisme l'any 2002 amb l'objectiu de recuperar una assignatura. Un cop vista la acollida que va tenir-hi, van decidir buscar un altre conillet d'Índies.

És possible que molts i moltes de vosaltres coneixeu aquest web. Fins i tot, és gairebé segur que hi teniu un compte propi obert. I igual que vosaltres, 150.000 usuaris i usuàries més en formen part. Es tracta del fenomen Patatabrava, una pàgina web creada i al mateix temps adreçada a estudiants universitaris, que va començar com un treball de curs de la Facultat de Comunicació de l'Autònoma de Barcelona i que des de llavors s'ha estès per moltes de les universitats de l'Estat Espanyol.

Una mica d'història

Un cop engegat el projecte en la Facultat de Ciències de la

Comunicació de l'Autònoma, van provar d'aconseguir el mateix èxit i acceptació en altres facultats. Van triar-ne una que no tingués res a veure amb la de Comunicació i van escollir Veterinària. El resultat va ser igual de satisfactori i això els va animar a continuar l'expansió per tota l'Autònoma.

Davant la invasió que hi va haver de Patatabrava a l'Autònoma, es van animar i es van proposar arribar a tot Catalunya. Es van començar a infiltrar en altres universitats penjant cartells i adhesius per les parets de les diferents facultats fins a consolidar-se com a referent web universitari a nivell català.

De la tele a la fama: 'El fenomen Antena 3'

Potser alguns de vosaltres no vàreu poder entrar a la pàgina el 28 d'agost. Tranquils, no sou els únics. Antena 3 va fer un reportatge d'uns cinc minuts sobre Patatabrava. I va ser sortir per la televisió i col·lapsar-se el web. Ara, en David, un dels socis, ho recorda rient, tot i que ho van passar malament: "Vam tenir la pàgina amb *overbooking* durant moltes hores. Però *no hay mal que por bien no venga*". A partir d'aquell moment, i cada vegada més, està pujant el nombre de registres a un ritme molt alt. És per això que aquest dia és anomenat el del Fenòmen Antena 3.

I el salt més gran també és el més recent. L'any passat van sol·licitar una subvenció a la Generalitat. Aquesta els va concedir 13.000 euros per invertir en l'expansió de la pàgina web a tot l'Estat. I ho estan aconseguint. Mitjançant el màrqueting via Internet i pels diversos mitjans de comunicació estan arribant a moltes universitats de tot el territori espanyol, tot i que, en aquest àmbit és una mica més difícil degut a la competència, com per exemple Tuenti, que és un referent estudiantil molt més estès fora de Catalunya.

La pàgina web

Actualment, treballen a la pàgina web els tres socis i dos treballadors. Cap d'ells ha estudiat carreres empresarials, però han sabut fer de la seva creació una empresa d'àmbit nacional, tot i que compten sempre amb experts

en el tema de gestió que són de l'Autònoma. I entre ells es reparteixen la feina que comporta la pàgina amb l'organització de les famoses *Festes Patatabrava*.

Tenen registrats uns 150.000 usuaris, tot i que creixen amb un nombre de registres diaris bastant gran. A l'Autònoma, el 54% dels estudiants tenen un espai a Patatabrava.

No es tracta d'una pàgina web senzilla. A part de tenir un espai individual on posar fotos i vídeos i un bloc, també hi ha apunts penjats, un manual de supervivència amb consells per aprovar l'assignatura, el *TOP 10* on pots trobar els més macos de la classe, les frases mítiques dels professors, un xat, un fòrum, un espai per als bars on pots passar una bona estona... La filosofia del web és la no censura. Es podrien qualificar com a desvergonyits. "Algun dia comentem: «Vols dir que hem de

Una de les Festes Patatabrava celebrada a la sala Razzmataz, a Barcelona.

penjar aquest vídeo?» i l'acabem penjant, bàsicament, perquè no pensem que el poden veure més de 150.000 persones, que si les tinguéssim davant nostre, potser ens ho pensàriem dues vegades", explica entre rialles un dels socis. Ells la defineixen així: "Patatabrava.com és un lloc on està tot permès, aquí es pot informar, es pot estimar, es pot opinar, contraopinar, dimitir, buscar parella, demanar que et treguin del país o presentar la teva candidatura al Nobel de la Pau".

Tenen un objectiu molt ambiciós, però faran el possible per aconseguir-lo: volen arribar a tots els universitaris d'Espanya i esdevenir un referent dins els estudiants. Vulguem o no, que ho aconseguixin depèn de tots nosaltres ■

**Carla González
Clara Prieto**

VÍCTOR FERNÁNDEZ

Parc mòbil: més de trenta anys de reparacions

A dos quarts de dues del migdia, en Tomàs Peñas surt de casa seva. En arribar al parc mòbil de la UAB es posa la granota de treball, encén la ràdio i comença la seva jornada laboral, que no acaba fins a les nou de la nit. Aquest és el dia a dia d'un mecànic que, des de fa disset anys, treballa vetllant perquè els busos interns de la Universitat estiguin en bon estat.

El parc mòbil de vehicles de la UAB està situat entre el Rectorat i la Facultat de Veterinària. Es va construir l'any 1973, al mateix temps que va entrar en

funcionament el servei gratuït d'autobusos.

Canvis de ruta i d'horari per a millorar el servei

Al 1995, amb la creació de l'estació de la Renfe, va augmentar el número d'alumnes que utilitzaven el transport públic i, per tant, també va créixer el número de busos, fins als deu que hi ha ara. Els canvis en les rutes i en les freqüències de pas han estat factors que han fet millorar el servei, el qual suposa per a la UAB una despesa d'un milió d'euros a l'any. En aquest pressupost s'hi

En Tomàs Peñas, a la fossa del taller, arreglant un autobús.

inclouen les tasques de manteniment que porten a terme els dos treballadors del parc mòbil.

En Tomàs i els seus companys s'encarreguen de revisar els motors dels vehicles, fer els canvis d'oli i el seguiment del quilometratge i comprovar l'estat de les bateries, a més de reparar les avaries i atendre les incidències dels busos al campus universitari. En acabar, en Tomàs es renta les mans plenes de greix i torna a casa seva ■

Carla Cuenca Cortés
Víctor Fernández Clares

SHEILA JUAN

■
Fidaa Hammod
Fa cinc anys que viu a
Barcelona, preparant-se per
ajudar al seu país

Una logopeda **activista**

Pocs serien els que recorrerien a la logopèdia per afrontar una guerra. Fidaa Hammod, jove palestina que està cursant l'últim any de Logopèdia a la UAB, forma part d'aquesta minoria. No ho fa per ser original, Fidaa té les idees clares: sap que hi ha moltes maneres de combatre i abordar les catàstrofes d'una guerra. Per a Fidaa la Logopèdia reuneix ambdues condicions: és arma alhora que panacea.

Palestina és, segons Fidaa, un dels pobles amb més persones sordes –a causa de l'habitual pràctica d'aparellament entre familiars– i a falta de logopedes palestins, Israel s'ha apropiat de la transmissió del llenguatge de signes àrabs, alhora que aprofita per amanir-lo amb paraules hebrees, per això la logopèdia pot ser una arma. Si a més a més descobrim que, tal i com explica Fidaa, gran part dels nens

palestins que viuen en territoris ocupats militarment pateixen trastorn d'estrès post-traumàtic, i que un dels símptomes és el desordre en la parla, entendrem les virtuts de la logopèdia davant les víctimes de guerra.

El llenguatge és un element important del nacionalisme; i el nacionalisme efervescent, una amenaça per a l'invasor. Això també ho sap prou bé l'Estat d'Israel on, tot i que l'àrab gaudeix d'estatus de llengua oficial, pateix discriminacions com que la logopèdia només s'imparteixi en hebreu. No obstant Fidaa volia estudiar Logopèdia.

Catalunya, la segona casa

Va venir a Catalunya cansada de les traves que l'Estat li posava per estudiar, ja que no podia matricular-s'hi fins als 21 anys, edat en què els israelians –dones incloses– finalitzen els tres

Fidaa Hammod és una jove palestina que està estudiant Logopèdia a la UAB.

anys de servei militar obligatori. El bon record que tenia dels voluntaris catalans que havia conegut a la seva ciutat la va fer decantar per Catalunya. I no devien anar mal encaminades les expectatives de Fidaa, ja que ja fa cinc anys que viu a Barcelona. “No estic aquí perquè Catalunya sigui la Palestina d'Espanya”, aclareix Fidaa, que creu que ambdues situacions són diferents però comparteixen semblances a diferents nivells. Fidaa està aquí perquè se sent atreta i arropada per la cultura.

No obstant té clar que el seu futur és entre els seus. I és que Fidaa té plans per al poble palestí: el seu somni és arribar a impartir classes de logopèdia en àrab. Fidaa té les idees clares: “Ara estic formant-me per tenir la meua arma de *construcció* massiva” ■

Marina Mayer

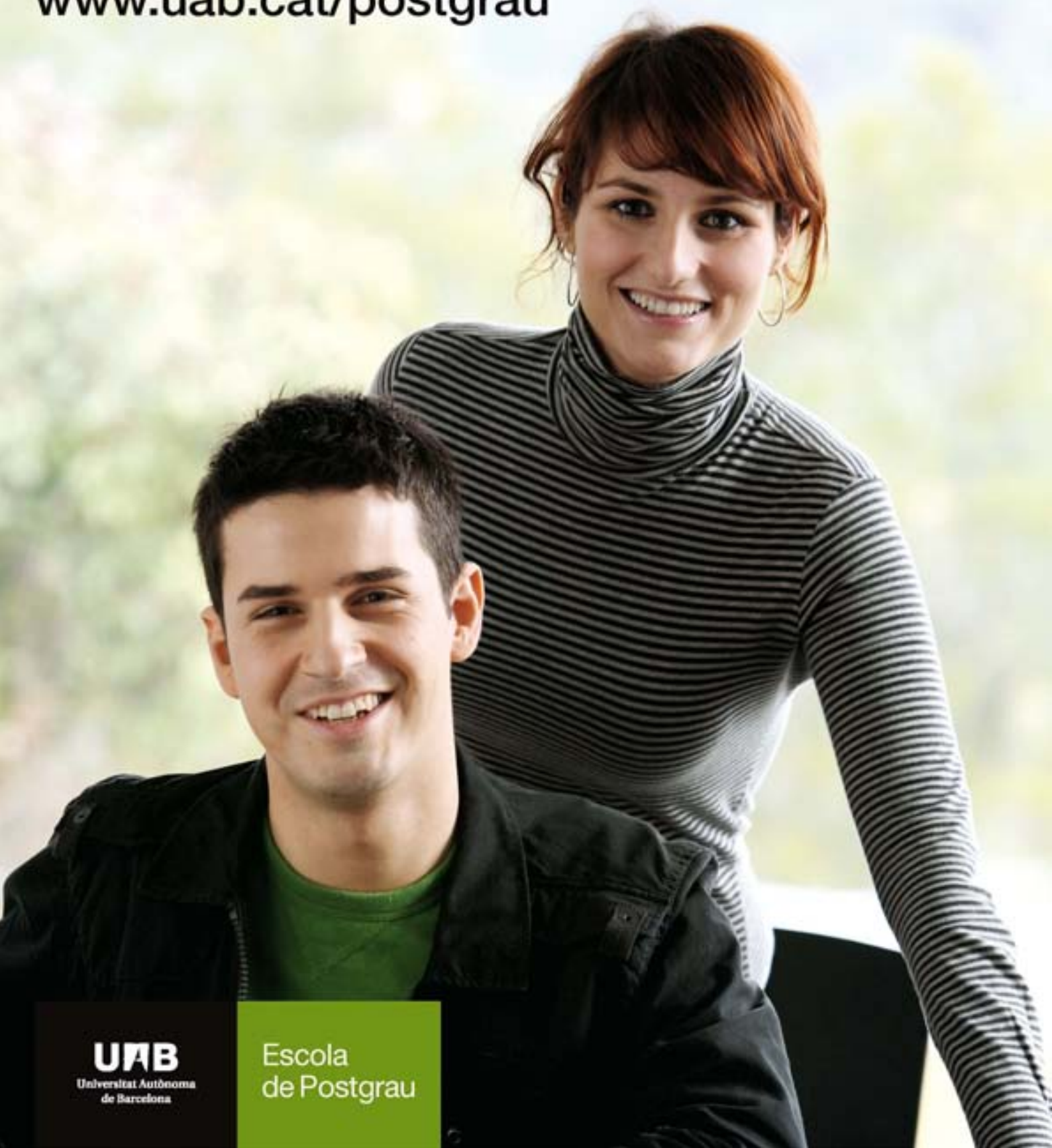
Postgrau UAB 09/10

l'encertaràs

Més de 500 màsters, diplomatures de postgrau i doctorats per fer un pas endavant en el teu futur professional.

Més de 500 opcions per encertar.

www.uab.cat/postgrau

UAB
Universitat Autònoma
de Barcelona

Escola
de Postgrau